

Transgeneracional (tele)comèdia

La història. Barcelona, ara. Al llarg de la Nit de Reis, sis parelles entren en conflicte: unes per estimar-se, altres per no deixar de fer-ho i altres per afermar la seva dignitat humana, tot involucrant la família.

La pel·lícula. És allò de l'ou i la gallina, ¿qui és primer, el productor o bé el director? Pel que respecta a *Barcelona, nit d'hivern*, la qüestió crec que està prou clara:

El Terrat Produccions. I és que a l'Andreu Buena-fuente, la tele se li ha quedat més estreta que al disminuït Artur Mas disfressar-se de CUP. Per tant, el Terrat busca nous hortets on plantar els caleçons acumulats. Li calia un masover disciplinat: el Dani de la Orden (sis-plau, i que algú li trobi un pseudònim amb

glamour!) és aquest director barceloní (1989) de l'Orde dels Eixerits amb ganes de caure bé al "jefe". Entrant a matar, que ja tocaria: *Barcelona, nit d'hivern* és una acuradíssima exhibició pilot de *sit-com* (comèdia de situació televisiva) que ben bé podria tenir continuïtat dins la petita pantalla en píndoles setmanals. De res, Buena-fuente. Amb això estic dient que aquesta telecomèdia transgeneracional pretén emular *Historias de San Valentín* (2010) i *No-*

che de fin de año (2011) del ianqui Garry Marshall, en un agraït i bigarrat tortell de Reis on la fava i el bibelot del rei són l'excusa per endrapar en família sense que la sang no arribi al riu. Situat el producte, és de calaix reconèixer que bona part, sinó tota del repartiment, és de *chupa de dómine*. Anem a pams. Especialment la santabàrbara Bàrbara Santa-Cruz i el despistat marit, l'incontrola-

ble Miki Esparbé; passadors David Guapo (s'ho creu el mamón!) i Berto Romero; víctima patètica l'Alberto San Juan; com cal l'Abel Folk, per sempre més la veu de Pierce Brosnan; i les entranyables Montserrat Carulla i Asunción Balaguer. Com dirien els castellans *Mio Cid*: "Lástima de tan buen vasallo para tan mal

'Barcelona, nit d'hivern'

Director: Dani de la Orden.

Intèrprets: Alberto San Juan, Bàrbara Santa-Cruz, Miki Esparbé, Abel Folk.
Espanya, 2015.
95'. JC Alpicat, Rambla Lleida.

señor".

El tema. Fa més qui vol que aquell que pot.

La imatge. Miki Esparbé ajudant a parir la seva cunyada des del sofà estant.

La frase. "Encara que tot apunti a que els Reis Mags no existeixen, potser sí que hi són" que deixa anar la Bàrbara Santa-Cruz. Tant de bo.

La recomanació. Per a fans de les telesèries TV3, Telecinco, Antena 3, TVE, la Sexta, Cuatro...